AKBABA

— Ne tarafa teşrif?
— Daha belli değil!

C. H. P. nin Demokrat Partiye Hediyeleri!

Ankara Muhabirimizden:

Ankaranın hususiyeti tiren garda durunca başladı: Ne hamallar koşuşup valizime yapıştılar, ne otomobile binmek için polise baş vurmak icabetti. Taksinin birine yaklaşınca, şoför nezaketle kasketini çıkardı ve kapıyı açtı:

— Buyurunuz bayım!

Holünden itibaren sımsıcak olan otelde, hava parası vermeden güzel bir oda buldum. Musluklarında sular şarıl şarıl.. Pencereden, hâlâ yeşilliğini kaybetmemiş bahçeler görünüyor...

Yıkanıp rahat bir nefes aldıktan sonra Ulus meydanına doğru yürümeğe başladım.

Parti binasının önü kalabalıktı. Kapıdaki süslü bir kamyona kâğıtlara sarılmış irili ufaklı çerçeveler yükleniyordu. Yavaşça şoföre sordum:

— Nedir bunlar oğlum?

Delikanlı beni parti kapısında görünce birine mi benzetti, nedir? Heman paketin birini kâğıttan sıyırıp gösterdi:

— Celâl Bayarın resimleri efendim!

Daha ben ağzımı kapamadan kapı açıldı: Önde Genel Sekreter Nafi Atuf Kansu,arkada idare heyeti âzaları göründüler...

— **Bir tarih kitabı istiyorum...**
— **Küçük Bay için mi?**
— **Hayır, Gürcü profesörleri için!**

Genel sekreter, kamyona bir göz, daha doğrusu bir gözlük gezdirdikten sonra arkadaşlarına döndü:

— Nasıl hediyelerimiz?.. Demokrat partinin açacağı bütün şubelere yeter de artar bile, değil mi?..

Âzalar, birbirlerinin kulağına bir şeyler fısıldadılar ve gülümseyerek içeri girdiler.

Ben, tekrar kamyonun şoförüne sokulup sordum:

— Bunları nereden buldunuz?

— Dairelerden, parti ocaklarından, Halkevlerinden topladık. Celâl Bayarın başbakanlığından kalma yadigârlar!

Bıravo!.. Tevekkeli dedelerimiz: «Sakla samanı, gelir zamanı!» dememişler.. Vesika fotoğrafının bile ateş pahasına çıktığı bir zamanda kim bilir bu camlı, çerçeveli koskoca resimler ne makbule geçecektir... Anlaşılan C. H. P. genel sekreterliği bu kamyon dolusu armağanlarile iktısatçı Celâl Bayara hem bir hediye, hem de bir ekonomi dersi vermek istemiş!

Tam ayrılmak üzere idim ki, uzaktan Cevdet Kerim İncedayı ile Rahmi Apak'a benzeyen iki kişi kamyona doğru yaklaştılar. Hafiften fısıldaşıyorlardı. Bir kenara sinip dinlemeğe başladım:

— Hele sen dur, ben şoförün yamağı gibi şu kamyona atlayım... Bakalım, ne âlemdeler?.. Kimler gidip geliyor?.. Hazırlık ne merkezde?

— Vaz geç kardeşim.. Vallahi tanırlar.. Başına kasket değil, Rasih Kaplanın saçlarını bile giysen nafile!..

— Peki ne olacak öyle ise?.. Sen birini söyle de gönderelim!

— Eveeeet... Birini, birini, birini?.. Buldum!

— Kim?

— Hüseyin Sami Coşar!

— Onu tanımazlar mı?..

— Tanırlar... Hattâ senden benden iyi tanırlar... Ama, soy adını bir daha değiştirir, yine eskisi gibi Sami İşbay olursa, belki bir kolayını bulup aralarına giriverir!

İki gölge, bu fikir üstünde hararetli hararetli konuşarak partinin bahçesine doğru yürümeğe başladılar. Ben de, öbür tarafı yoklamak için Yenişehire doğru süzüldüm.

Hacıyatmaz

Gelecek sayı

AKBABA

Yıl: 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Yusuf Ziya Ortaç Sayı: 96

PEYGAMBERİN ALTINLARI

Bir de cedlerimiz: «Evliyanın zengini olmaz» demişler... Boş lâf: Zenginlerimizin hangisi bir fazilet evliyası değildir ki?

İşte, gazetelerde çıkan bir ajans haberi Süleyman Peygamberin bile Hicaz civarında altın madenleri bulunduğunu müjdeliyor. Şu, Saltanatının ışıkları Seba Melikesi Belkıs'ın gözlerini kamaştıran Süleyman Peygamberin!

Şaşmamalı... Bir efsaneye göre, Süleyman Peygamber, yalnız insanların değil, hayvanların dilinden de anlar, onlarla da konuşurmuş. Kendi çağında bugünkü gibi modern maden arama enstitüleri bulunmıyan Hazret-i Süleyman, muhakkak yeraltı hazinelerini kurtlardan, karıncalardan, böceklerden öğrenmiştir!

Ben sanırdım ki, haritada yerini bile unuttuğumuz o topraklarda, yalnız gidip gelmeyenlerimiz gömülüdür. Meğer Osmanlı İmparatorluğunun bu uzak şehitliğinde, bir Benî İsrail Peygamberinin üç bin sene evvel işlettiği altın madenleri de varmış!

Asırlarca elimizde tuttuğumuz ülkelerin kıymetini, kaybettiğimiz yirmi beş yıl içinde öğrendik... Şimdi, kanımızın yakutunu akıttığımız o topraklardan yabancı eller altın topluyor... Ve biz, yirmi milyon nasırlı avuç, Anadolu Bozkırından bir bahar fışkırtmağa çalışıyoruz.

Eshab-ı Kehf acaba kaç yıl uyumuştu?

Yusuf Ziya ORTAÇ

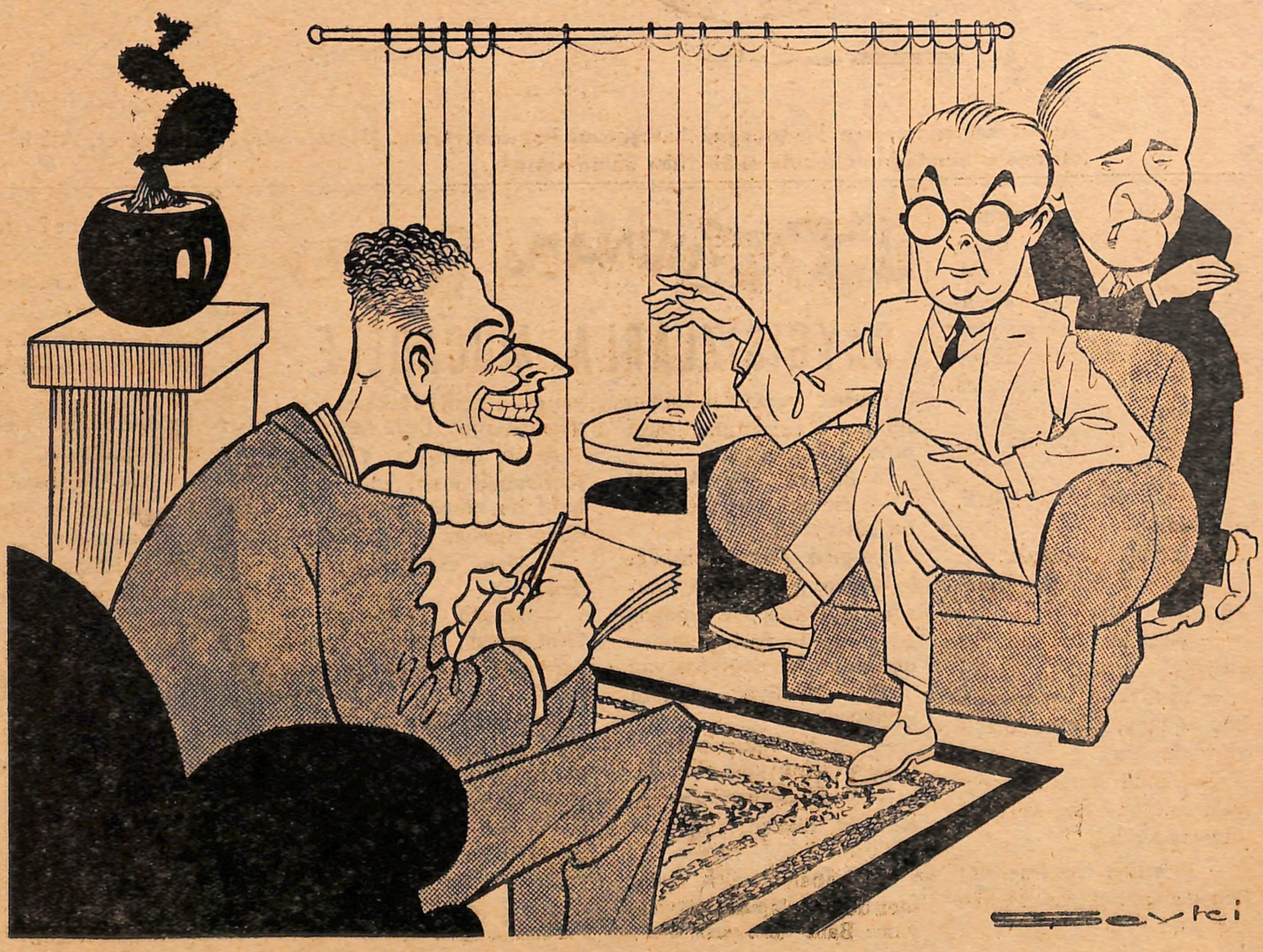

Celâl Bayar — Bizim için kadın, erkek farkı kalmamıştır...
Gazeteci — Estağfurullah efendim, daha çok gençsiniz maşallah!

Gazetelerden: Bir çocuk annesini vurdu, bir çocuk ablasını öldürdü...

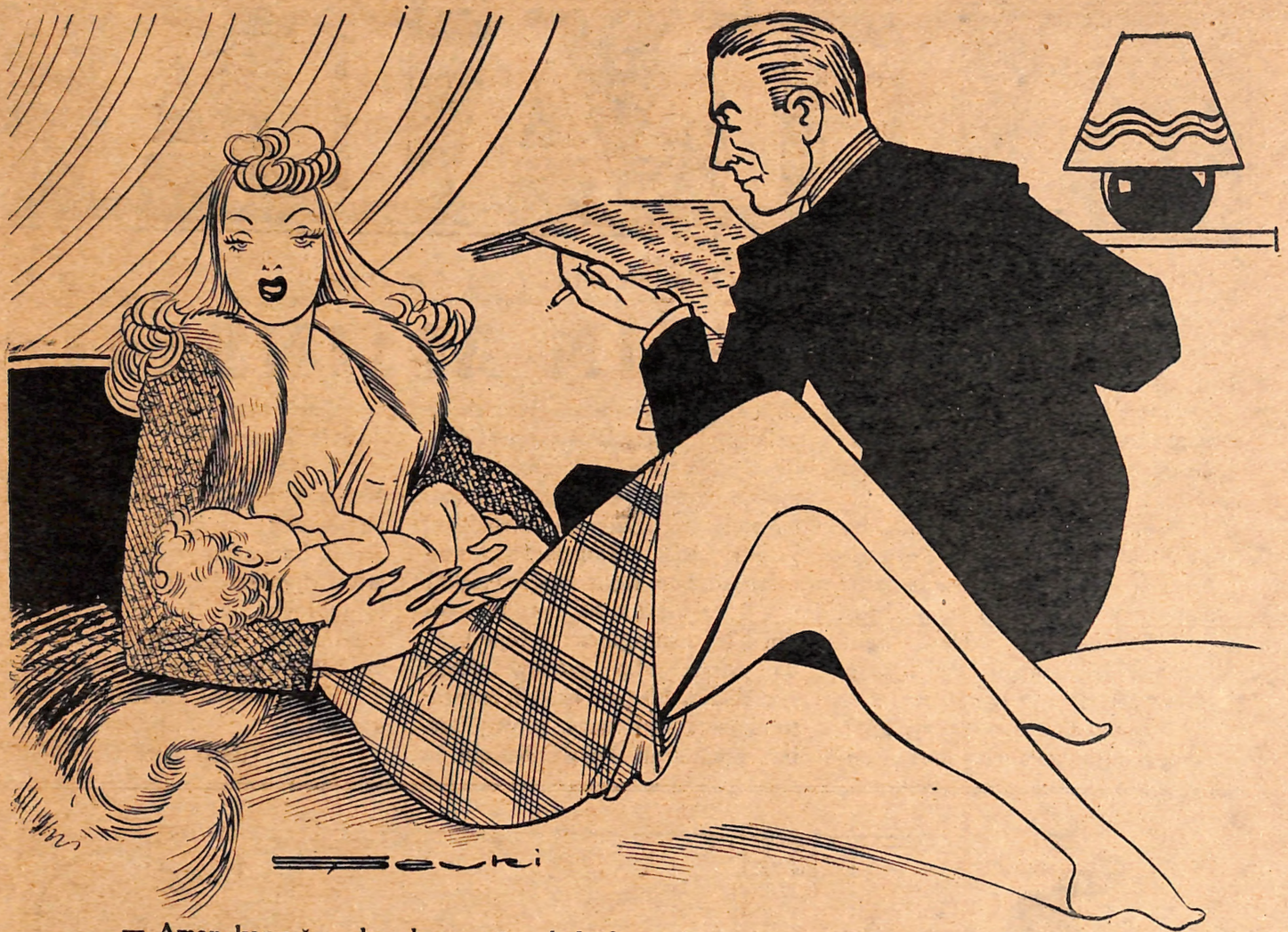

— Aman karıcığım, ben bu çocuğun bakışlarını beğenmiyorum. Meme verirken dikkat et, Allah esirgesin kundağının içinde silâh filân bulunmasın!

Köprüden geçiyordum. Önde giden top ense tıraşlı, bir omzu düşükçe bir zat, bando seslerini andıran bir gürültüyü müteakıp yere ağzından muazzam birşey fırlattı, tükürdü. Hızlandım ve omzuna dokundum:

— Yere tükürdünüz! dedim.

— (Hayretle) Evet! dedi, ne olacak?

— Yere tükürülmez..

— Biliyorum ama, geldi ağzıma..

— Ama bu beni rahatsız ediyor..

— (Safiyetle) Affedersin bey ağabey, öteden dolaşıvereydin bari..

— Canım buradan geçmek istiyor. Sizi saygıya davet ederim..

— (Hafifçe sertleşerek) Ben de gelirim. Ne olacakmış yani?

SAYGISIZLARLA MÜCADELE

Derhal yanımdan geçen bir polis memuruna işaret ettim:

— Bu bay yere tükürdü!

— Bir belediye memuruna söyleyin!

Saygısız gülmeğe başladı:

— Kan çıkmadıkça o karışamaz. (Polise) Ne yapayım be kardeşim, herifin suratına tükürecek değildim ya..

Bir belediye memuru geçiyordu:

— Bir az bakar mısınız? Dedim, bu bay yere tükürdü.

— Ben seyrüseferdenim. Ne oldu, tükürdü mü? Neye tükürdün?

— Kabahat ettik ama, ben de bu adamdan dâvacıyım: Bana terbiyesiz dedi, saygısız dedi! Hakaret dâvası isterim.. Ben.. Ben..

Aynı zamanda Yeşilay Kurumundan olduğum için hafif bir alkol kokusu duydum. Burnum pek hassastır:

— Hem siz içmişsiniz! dedim.

— Allaha çok şükür! tabiî içerim. Vakt-i kerahet geçti bile. Bu da mı yasak?

Polislerin ikisi de bizi dinliyorlardı. Bıçkın, memura döndü:

— Kuzum bu adam deli mi? Ulan çarpuk çurpuk bir şey olmasan bir silkeleyişte armut toplar gibi hesabını görürüm senin. Ne hakla beni ahiret sualine çekiyorsun be? Kimsin sen?

Memurlardan biri birdenbire bana sordu:

— Sahi, siz kimsiniz?

— Ben Görünmeyen Adamım..

— Nasıl?.. Size demedim mi kaçık diye.. Yalıkazığı gibi gözümüzün önünde dikiliyor da görünmeyen adamım diyor...

— Benim ismim öyledir. Saygısızlarla Savaş Derneğindenim..

— Püh! Daha yok mu imanım? Meydanı boş buldun galiba... At bakalım. Savaş derneği imiş. Rica ederim memur baylar, böyle bir dernek duydunuz mu?

Memurlar evvelâ ses çıkarmadılar, sonra biri bıçkına:

— Hadi hadi, sen git yoluna bakalım! dedi.

Adam yakamdaki rozete baktı:

— Vay vay.. Rozetini de sevsinler!

Tünele binerken birdenbire ensemden bir ses aksetti:

— Yavaş ol ulan, bu ne saygısızlık be! Nasırıma bastın!

Halbuki ben öndeki bayanı rahatsız etmemek için biraz geri çekilmiştim. Telâşla dönerek:

— Affedersiniz, görmedim! derken bu sefer öndeki kadın feryadı bastı:

— Ah vire! Benim sapkasi ezmis! Toparla su gazetalarini?

Ben tekrar dönünce yakamdaki rozete dik dik baktı:

— Ayip bire ayip.. Bir da saygısiz olazaksiniz.. Rozet ta takmis!..

İstiklâl caddesinde ilerliyordum. Önümde fıstık gibi bir kız gidiyordu. Az sonra ensesinde yağlı saçlı bir delikanlı peydahlandı. İkide birde kıza sokuluyor, bir takım anlaşılmaz kelimelerle izacediyordu. Vazife icabı yaklaştım, zira daha fazla duramıyacaktım:

— Baksanıza! dedim.

— Helo! dedi.

— Ne yapıyorsunuz kuzum?

Sırıttı:

— I am very well! Keklik avına çıktım. Ya sen nasılsın?

Durmuştuk, hattâ kız da durmuş, bizi seyrediyordu.

— Bayanı niçin rahatsız ediyorsunuz?

— Karın mı?

— Yoo..

— Kızın mı?

— Hayır..

— (Büyük bir şaşkınlıkla) Öyleyse sana ne?

— Ne demek bana ne! Bu yaptığın terbiyesizliktir..

— Bana bak dana rostosu! ağzını topla.. Terbiyeyi senden öğrenecek değilim.

— Bayanı rahat bırakacak mısın? Yoksa polis çağırayım mı?

Oğlan kollarını kavuşturdu:

— Çağır bakalım..

Daha ben sağa dönmeden bir polis memuru yanımda bitti:

— Yine ne var?

— Bu adam, bu bayanı rahatsız ediyor..

Polis, kıza döndü:

— Öyle mi?

— Yok zanim.. Sok rahat ben.. Ma bu adam yalan diyor..

Kız bunları söylerken delikanlının koluna girmez mi?

Biran öyle kaldım. Sonra bir ses duydum:

— Buyrun gidelim!

— Nereye?

— Yakın, merkeze kadar..

— Neden?

— Sizi köprüden beri takibediyorum, durumunuzu biraz şüpheli gördüm. Orada hüviyetinizi ispat edersiniz..

Ve, kös kös karakolun yolunu tuttuk!

Görünmeyen Adam

Gazetelerden : Felemenk, Cavaya istiklâl veriyor...

Felemenk — Sana istiklâl veriyorum!

Gazetelerden: Sisyonistler Suudi Arabistan Kıralına Filistin için 25 milyon lira teklif etmişler...

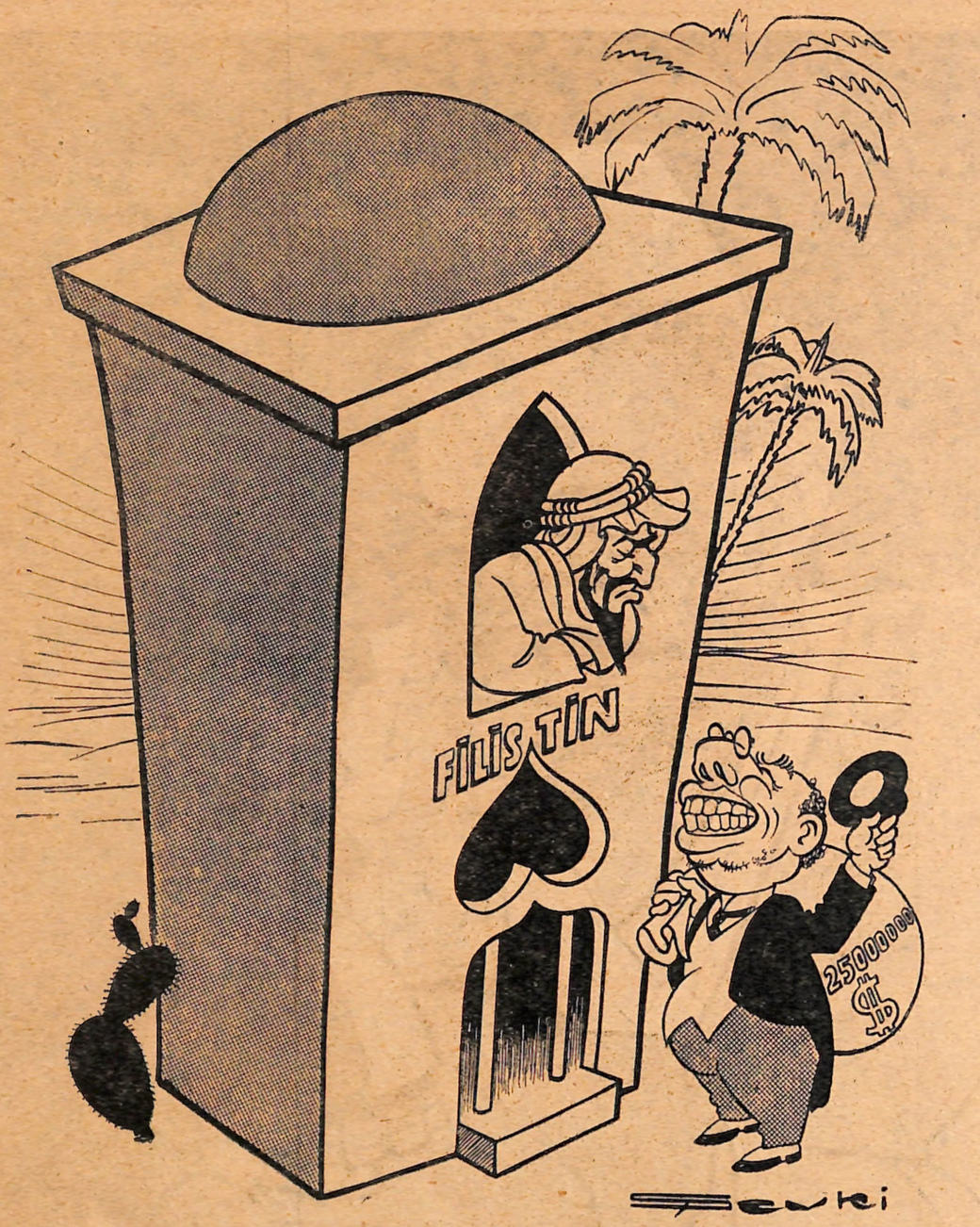

Salamon — Haci baba.. Yel hatirimi kirma, yermi beş milyon vereyim!..

Karaman Sultan

Karaman Sultana âşık yedi toy
Her kasaptan eli bomboş çıktı.
Karaman Sultana âşık yedi toy
Kara sevdalı birer âşıktı.

Şu fiyat cinnetinin yoktur ucu!
İnmez asla! ve ehali üzülür;
Ömrü oldukça yürür her yolcu,
Almadan bir kemik et, yolda ölür!

Gerçi her yerde yüz altmışsa da nark
Yarıdan fazla alırlar havaya.
Buluruz belki, diyip, az çok fark
Gittiler almıya tâ mezbahaya!

Ve fakat "Hayli zaman önce kesim
Bitti, lâzım yeniden bir buyruk!,,
Diye gösterdiler âsıklara nîm
Bir boyun parçası, bir tam kuyruk!

Et, hemen lâhzada rüyâ oldu,
Daha el sürmeden evvel birisi...
Bir hesap âlemi peyda oldu,
Belli efsanenin artık gerisi!

Karaman Sultana âşık yedi toy,
Yedi yıl mezbahadan dönmediler!
Kasap et satmadan evvel boy boy
Oradan dönmiyecekler dediler!

Yahya Kemal

Kopye eden: *Dehrî-i Zaman*

Havadis

Artık gazete okumak, hele bir havadisin takibettiği yolu, mânasını, nereden gelip nereye gittiğini anlamak hususî tahsil ve terbiyeye muhtaç bir bilgi, ihtisas işi haline geldi. Zira muhtelif müesseselerin şahısların, hattâ maddelerin satır satır uzayan isimleri yerine kısaltmaları kullanılıyor. Bu kısaltmaların neye delâlet ettiği malûm olmadığından ne söylenmek istendiği de anlaşılamıyor. İşte size yine modern tâbiriyle sentetik bir ajans haberi ve çözüsü:

Ankara, A. A. — B.Y.U.M. dün F. P. nin T. A. S. S. den naklettiği bir haber hakkında B.B.C. nin fikrini yayınlamıştır. Buna göre E.P.B. demecinde U.N.R.R.A dan bahsederken A.B. ve P.P.İ. hakkındaki bilginin U.S.A. ca B. M. K. ye verilmemesini tavsiye etmiştir.

Sözlükcük (Lûgatçe): B.Y.-U.M. = Basın ve Yayın Umum Müdürlüğü, F.P. = Fransa basını, TASS = Sovyet Sosyalist Ajansı, B.B.C. = Britanya Radyo Yayın İdaresi, E.P.B. =Eski İngiliz Başvekili, U.N.R.R.A = Dünya Birleşik devletleri, A.B. = Atom Bombası, P.P.İ= Gemîlere denizde düşmanı bildiren alet, U.S.A= Amerika Birleşik devletleri B.M.K. = Birleşik Milletler kurulu.

Anlayanı tebrik ederiz.

Dua

Son günlerde havalar gayet güzel gitmekte, sıcaklık güneşte 25 - 27 dereceyi bulmaktadır.

Diğer taraftan, kömürcülerin hali harap olduğundan, bu vatandaşlar, yağmur duasını az görerek kar duasına çıkmak üzere müsaade istemek için resmî makamlara müracaat etmişlerdir. Vilâyetin ne cevap vereceği öğrenilmemişse de, meseleyi iktisat encümenine mi, meteoroloji müdürlüğüne mi, yoksa diyanet işleri reisliğine mi havale edeceği bu günlerde belli olacaktır.

İhtisasa hürmet

Adanada çıkan Keloğlan refikımız Terme kazasının bir köyünde bir kızın iki yüz liraya satıldığını yazıyor. Aman, İstanbuldaki Karaborsacılar duymasın, toplamağa giderler!

Celâl Bayarın beyanatından: Partimizin gözünde kadın, erkek müsavidir...

Haremağası — Demokrat Partinin gözünde kadin erkek farkı yokmuş ayol...

Arkadaşı — Aman ne duruyoruz Cevher ağa, haydi biz de girelim!

— Hiç böyle genç görmedim: İki saat, bir odada yapyalnız kalıyoruz da, kadın mıyım, erkek miyim, farkında değil...

— Sakın Demokrat Partiden olmasın!

Nurullah Ataç, Ankara:

Haberin olsun Markocuğum, artık Sohbete veda ettim. Söyleşi yazacağım!

Marko Paşa:

Aman gözünü aç Nurullahcığım! bir dizgi yanlışile söz-leşi olmasın!

★

Eskişehir, M. M:

Marko Paşacığım, sizin İstanbulda hava meydanları var mı?

Marko Paşa:

Çoook.. Her apartıman şimdi bol gelirli bir hava meydanı!

★

Üsküdar, A. Hakkı:

Paşa Hazretleri, Akşam ceridesinin son sayfasında [kalender aranıyor!] diye bir ilân gördüm. Acap ne olsa gerek?

Marko Paşa:

Kim bilir? Belki de bildiğimiz eski kalenderlerdendir. Malûm ya, herkes alıngan, herkes hırçın, herkes sinirli oldu. Kalender bulunmuyor artık!

★

Ankara, Leylâ Gülten:

Niçin güzel, aşkî filimler gelmiyor Markoş?

Marko Paşa:

Siz benden daha iyi bilirsiniz: Herkes o maceraları perdede seyretmektense hayatta yaşamayı tercih ediyor da ondan Leyloş!

★

Trabzon, Recep Çivi:

Ha söyle bana paşacığum: Haşa huzurunuzdan ayı kurban olur mu?

Marko Paşa:

Hamsi balık kurban olduktan sonra, koskoca ayı haydi haydi olur.. Ama, bir daha beni böyle siyasete karıştırma!

Marko Paşa

Gazetelerden: Öğretmenler orkestrası Ocak sonunda bir konser verecek!

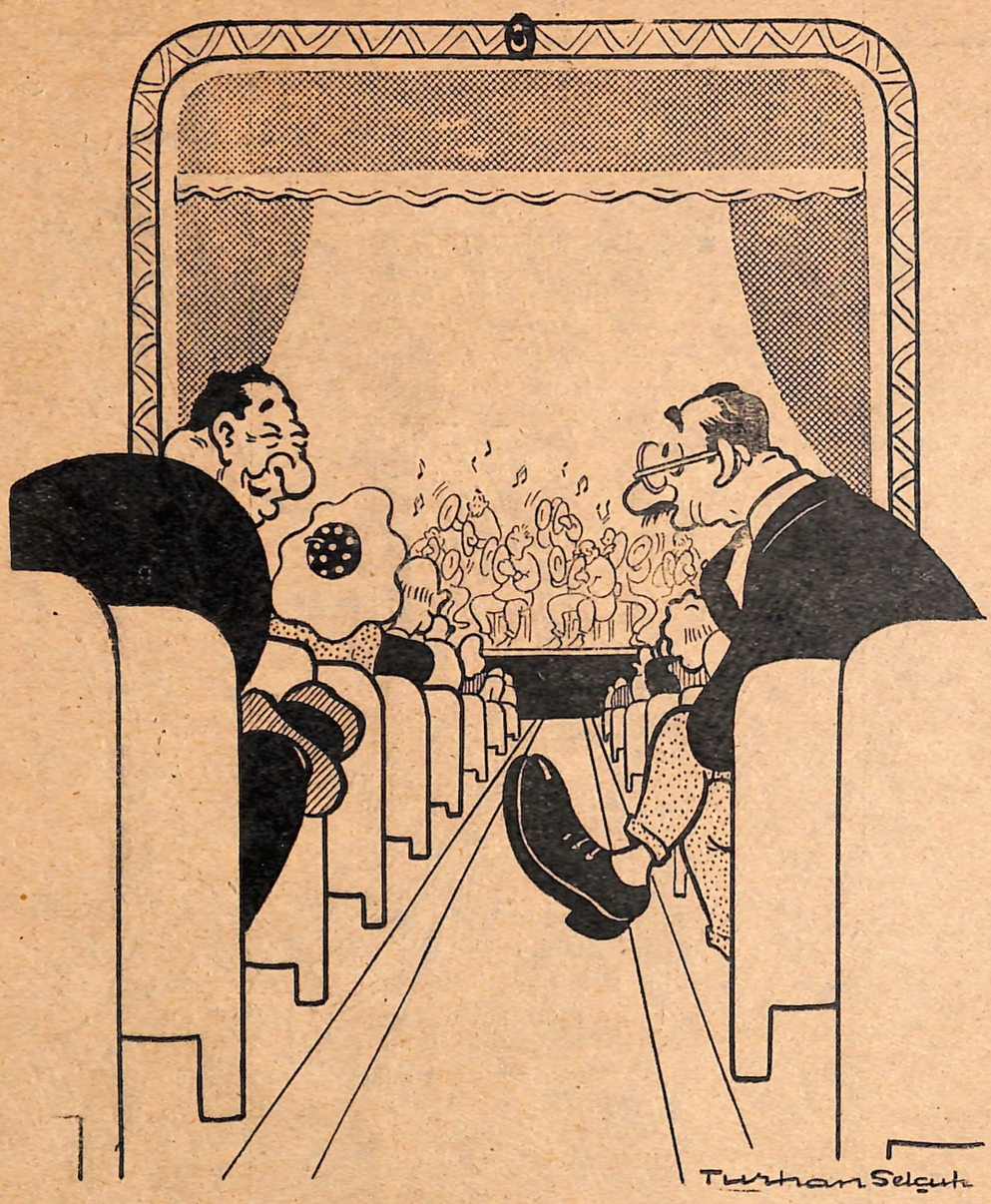

— Ne tuhaf şey.. Hepsi zil çalıyor!
— Elbet... Öğretmenler orkestrası bu!..

PİNPON!

Geçen akşam Löbon'da bizim Güzin Derebeyine ras geldim. Ailesini de, kendisini de yıllardanberi tanırım. Birinci umumî harbin mütarekesinde doğmuştu. Elimizde büyüdü.

Kapıdan içeriye girdiğim vakit etraftaki masalara yayılmış kadın erkek guruplarından fiskoslar, konuşmalar ve hafif kahkahalar aksediyordu. O, yalnız başına köşelerden birine sıkışmıştı. Beni görünce uzaktan şık ve kocaman lüstrin çantasını elile yukarı kaldırıp salladı.

Ona doğru yürüdüm. Yanına yaklaşır yaklaşmaz, masasındaki boş iskemleyi gösterdi. Neşeden çınlıyan billûr sesile:

— Buyurun, dedi, size anlatacağım mühim şeyler var..

Küçük altın tabakasını uzatırken de ilâve etti:

— Malûm ya, eski baba dostusunuz, onun için bir mesele hakkında akıl danışmak, fikrinizi öğrenmek istiyordum.. Bereket akşam çayınızı yıldır nerede içtiği-

niz belli.. Onun için doğru buraya geldim.

Birdenbire afalladım:

— Siz, diye cevap verdim, açık fikirli, okumuş, bir iki lisan bilir bir hanımsınız.. Her halde, bu danışmak ihtiyacı dostluk teveccühünden başka bir şey olmasa gerek!

Masanın üstünde duran koluma elini koyarak eğildi. Ağzını kulağıma doğru yaklaştırdı ve devam etti:

— Genç bir ressamla tanıştım.. Çok nazik, çok kibar bir delikanlı.. Güzel ve yakışıklı da..

— Ya.. a.. a..

— Evet.. Hem bu ressamı bana kim takdim etti biliyor musunuz?.. Kocam.. Zeki Faik İzer'in sergisinde...

— Âlâ...

— Delikanlı öyle hoşuma gitti ki, sormayın.. Kocam tabloları inceden inceye tetkik ederken biz bir kenarda uzun uzadıya konuştuk. Bu gün de postanede karşılaştık.. Yalvardı, zorladı, benden bir vait kopardı...

— Ne va'adi?..

— Sıraservilerdeki apartımanında münasip bir zamanda onu ziyaret edeceğime dair söz vermeğe mecbur oldum. Resmimi yapmak istiyor..

Birden olduğum yerden sıçradım. Kanım damarlarımda her zamanki hareketine hiç benzemiyen bir hızla dönmeğe başladı. Şakaklarımın gerildiğini, kaşlarımın çatıldığını göz bebeklerimin büyüdüğünü hissettim:

— Yo.. o.. o.. Öyle şey yok!

Diye çıkıştım.

O yumuşak ve sokulgan sordu:

— Niçin, canım?..

— Niçin olacak.. Bir ressamın evine insan bir defa gitmekle yakayı kurtaramaz ki, en basit bir portre sekiz on seanstan evvel yapılamaz.. Her seans da muhakkak iki üç saat sürer.. Bu kadar devamlı buluşmalar neticesinde de mutlaka bir zaif anınızda onun kolları arasına....

— Servet beyciğim, cesaretimi kırdınız, doğrusu.. Böyle bir tehlike var diye, ben portremi yaptırmaktan mahrum mu kalacağım?

— Potreni yaptırmak için yaşlıca bir ressam seçsen ve karşılık bir ücret versen daha iyi edersin.. Çok şükür, haliniz vaktiniz böyle lüks ihtiyaçlara da para sarfetmeğe müsait.. Aklını başına topla kızım.. Atılışı pek masum görülen bu adımın seni hangi âkibete sürükliyeceğini kestiremiyor musun?

Yazıktır, günahtır, nurtopu gibi bir de yavrun var.. Bana söz ver bakayım, oraya gitmiyeceksin değil mi?

Güzin boynunu büktü, gözlerini bir yana devirdi:

— Peki Servet bey, diye mırıldandı, söz veriyorum..

Saatime baktım, yedi buçuk.. Acele acele çayımı iştim:

— Haydi kalk, dedim, seni evine kadar götüreyim.. Belki de kocan sofra başında bekliyordur!

***

Aradan galiba bir hafta kadar geçti. İstanbul kulübünün merdivenlerini çıkarken Samim Dikalınla karşılaştım. Elimi sıkarken hatırımı bile sormaya vakit bulamadan:

— Yahu, dedi, sen ne yapmışsın?

— Ne yapmışım?

Dün akşam Hamza Derebeyi ile beraberdik. Aleyhinde söylemedik lâkırdı bırakmadı... Geçen gün bir sergide karısını genç bir ressamla tanıştırmış. Sırf beraber bir yerde yakalasın da ayrılsın diye.. İşitmişsindir elbet, bizim Hamza üniversiteden bir kız seviyor.. Halbuki sen Güzin hanıma tamamile aksi nasihatler vermişsim.. O ressamın evine gitme.. Kocana hıyanet etme demişsin.. Sakın şu günlerde gözüne gözükeyim deme.. Anlattı, anlattı, anlattıkça kızdı köpürdü. En sonunda da yumruklarını sıkarak:

— O pinpona, dedi, bir raslasam kafasını patlatacağım!

A. Hidayet Reel

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Babam mı?... Mutfakta yemek pişiriyor.
— Annen?
— O, Meclise gitti!

Çıplak — Affedersiniz, acaba ihtiyaç vesikası olmadan bir elbise alamaz mıyım?..

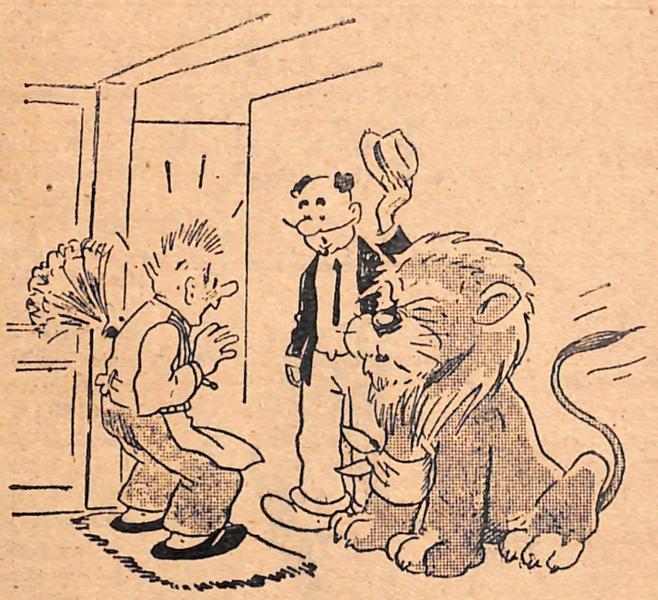

Cambaz — Veterineri görmek istiyorum.. Bizim aslan biraz rahatsız da!

Sümüklüböcek — Halimize şükredelim kardeşim.. Hiç olmazsa mesken derdi çekmiyoruz!

Polis — Hey.. Kuyumcu dükkânının önünde ne bekliyorsun?

Serseri — Işıkların sönmesini!

Meğer Sevmek

Tefrika No. 13

Yazan : A. H. Reel

Mektep ve okumak kelimelerini duyunca Maviş geniş bir nefes daha alır gibi oldu. Fakat, gerçekten güven beslediği Kadri tarafından böyle hoş ve tatlı karşılanması zaman zaman nefret ederek kaçmak istediği yere kalbinde yeniden bir bağlılık uyandırmaktan da geri kalmamıştı. Onun için şu anda ruhunda şöyle bir temenni duydu :

— Mektep falan iyi ama, burası da fena değil.. Hususiyle Lemi bey gibi bir koruyucu, Kadri bey gibi...

Düşüncesini tamamlıyamadı, ona ne vasıf takmak lâzım geleceğini kestiremedi. Zihninden geçen hayallerin acaipliğinden kendi kendine utandı. Evet çok gülünçtü. Kısacık boyu, çelimsiz vücudu, on üçe yeni basan yaşiyle. bu geniş omuzlu, koyu elâ gözlü, mahsus kıvırtılmış hissini verecek kadar dalga dalga saçlı delikanlıya, karşı ruhunda bir yakınlık hissetmesi her kesi onunla eğlendirecek, alay ettirecek bir küstahlıktı.

O, böyle bir iç savaşı ile meşgulken

Yeni Çağ

Siyasî, Edebî, Büyük Dergi

BEKLEDİĞİNİZ VE DÜŞÜNDÜĞÜNÜZ

Bütün güzelliklerle bir kaç güne kadar

ÇIKIYOR

Kadri, birdenbire Tipiyi eliyle bir kenara itti, divanın üstünden fırladı.

Benliği dehşetli bir vicdan azabının baskısı altında idi. Maviş ilk geldiği günlerde büyük annesi ile Faik beyin yaptıkları propagandaya kapılarak zavallının yok yere nasıl aleyhinde bulunmuştu ?

Şimdi o yanlış ve haksız hareketinin kefaretini vermek, etkisini telâfi etmek istiyordu. Yavaş yavaş küçük kıza yaklaştı. İri parmaklariyle ince telli kumral saçlarını okşadı. Sonra elini çenesinin altına götürüp yüzünü kendisine doğru dik bir duruma soktu. Koyu mavi gözleri cidden harika denecek kadar güzeldi. Çehresinin çizgilerini tabiatın kudretli ve sanatkâr kalemi ne düzgün ve ne hoş çizmişti. Bu kız, büyüyünce muhakkak bir âfet olacaktı. Şimdiye kadar, garip şey, bu derece yakından ve bu nispette ilgi ile onu incelememişti, zihninden demin geçirdiği mülâhazayı Mavişin yüzüne tekrar etti :

— Kız, sen büyüyünce muhakkak bir âfet olacaksın !

Yavrucak «âfet» in mânasını pek anlıyamadı. Fakat, Kadrinin tavır ve hareketlerinden kendisine şefkat ve himayeden daha üstün bir düşkünlük göstermekte olduğunun farkında idi. O ana kadar vucüdunda ve ruhunda belirmeğe başlıyan değişikliğin bu derece kuvvetlendiğini ve merkezileştiğini hissetmemişti. Aylardan beri kanı damarlarında başka türlü dönüyor, zaman zaman ayak ve el parmaklarının tırnak diplerinde beliren ürpertiler omuz başlarında ve kalça kenarlarında toplanıyor, kulak memelerinin altında alevlenen sıcaklıklar şakaklarına, beynine kadar ulaşıyor, o vakit içi içine sığmıyor, rahat nefes alamıyor, maddi varlığındaki darlık ve boğuculuk ruhuna da bulaşıyordu. Bahçede olduğu zamanlar alabildiğine koşarak, ağaçlar arasında istediği gibi haykırarak bu kırizlerden kendini kurtarabiliyordu. Fakat hafakanlar yatakta bastırınca kıvranıyor, çırpınıyor, bayılacakmış, ölecekmiş gibi ümitsizliklere kapılıyor, ayrıca Katinayı uyandırıp harekete uğramamak için de zoraki bir gayret sarfetmek mecburiyetinde kalıyordu.

Ne idi, yarabbi, acaba bu bir hastalık mıydı ? Koltuk altlarından kopup gelen karıncalanmalarla göğsü gittikçe büyüyor, yuvarlanıyor, bacakları kolları kapıdan esen bir name ile yumuklaşıyor, tombullaşıyrodu.

O Lalde bir hastalık değildi. Çünkü hasta olanlar zayıflar, bitkinleşir, çökerlerdi. Halbuki Maviş nadir yoklıyan sıkıntı anlarından gayrisinde vucüdiyle beraber ruhunda da bir olgunluk, bir gelişme duyuyor, garip bir hayal ve zevk âlemine uçuyor, karışıyordu. İşte şimdi, maddi ve mânevi benliğindeki o kaynaşmanın hüviyetini keşfeder gibi oldu. Bir erkek elinin, hem de Kadri gibi hangi his ile sevdiğini ve beğendiğini tahlil edemediği bir delikanlı elinin saçlarına ve yüzüne teması geçirdiği o buhranlarla birlikte bu sıkıntıları takibeden ferahlanmaların bir anda mevcudiyetini kaplamasına sebebolmuştu. Demek başka bir insan, hoşuna giden bir insan bu acayip haletlerin hem uyanmasını, hem de bastırılmasını temin edebilecekti.

(Arkası var)

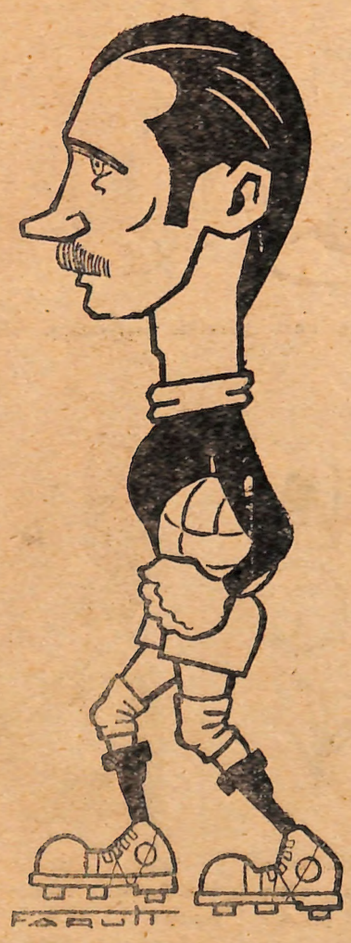

Fener Kaptanı : Cihat

Galatasaray Kaptanı : Faruk

YAPI VE KREDİ BANKASI

1946

yılında

AİLE CÜZDANI

sahibleri için

Beşer bin

liralık daha
3 yeni ikramiye
ilâve etmiştir

- Bu yeni ikramiyelere yeniden cüzdan alanlar da iştirak ederler
- Eski cüzdan sahibleri eski ve yeni mevduatlarile bu kuralara iştirak edecekler dir
- Her yüz lira için bir kura numarası verilir.

1946 İKRAMİYE PLÂNI

- Bir Ev - Çiftehavuzlarda (25.000-30.000 lira değerinde)
- İki Arsa - Göztepede (8.000 lira değerinde)
- İki taksitli EV cüzdanı (Beşer yüz lira değerinde)

3	Aded	1000	Lira
6	»	500	»
15	»	200	»
30	»	100	»
60	»	50	»

Yukardaki ikramiyeler 4 defada çekilecektir

DOKTOR

Fahri Celâl

Sinir, kekemelik ve söyleme kusurları tedavisi

Cağaloğlu, No. 21

Telefon: 20785

AKBABA

PERŞEMBE GÜRLERİ
ÇIKAR, SİYASİ
MİZAH MECMUAS

İDAREHANE

Ankara caddesi, No. 47

Telefon: 22129

ABONE

Türkiyenin her tarafı için:
Seneliği 1000, altı aylığı 500,
üç aylığı 250 kuruş.

Yabancı memleketlere:
Seneliği 2000, altı aylığı
1000, üç aylığı 500 kuruş.

24 Ocak, 1946 Perşembe

Sayı: 96

20 Kuruş

Ümit Kapısı

Yeni yılın, yazlık ve kışlık bütün masraflarına karşı Millî Piyango, bütün vatandaşlara açılmış bir ümit kapısıdır.

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Küçük Cari Hesaplar

1946 İKRAMİYE PLÂNI

Çekilişler:

29 Sonkânun, 2 Mayıs, 24 Ağustos, 1 Sonteşrin tarihlerinde yapılır.

1946 İKRAMİYELERİ

adet	ARSA *(İstanbul'da Büyük Yalıda. Ada; 164, Parsel No. 4, 923 m²)*			
1	adet	2000	liralık = 2000. —	lira
3	»	1000	» = 3000. —	»
4	»	500	» = 2000. —	»
10	»	200	» = 2000. —	»
5	»	100	» = 2500. —	»
100	»	40	» = 4000. —	»
150	»	20	» = 3000. —	»
300	»	10	» = 3000. —	»

Türkiye İş Bankasına para yatırmakla yalnız para biriktirmiş ve faiz almış olmaz aynı zamanda talihinizi denemiş olursunuz.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat

Bahçekapı: SALİH NECATİ

KİM GENÇ Görünmek istiyor?

Genç Hayvanların cild hüceyrelerinden istihraç ve "Biocel" tabir edilen yeni kıymetli ve cildi ihya eden hülâsa; meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşfedilmiş ve şimdi penbe renkteki Tokalon kremi terkibine karıştırılmıştır. Bunu her akşam kullanınız, siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Her sabah daha genç uyanınız. Gündüzler için (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Cildinizi bir yazlatup kadife gibi yumuşatır. Bu basit tarzı tedavi sayesinde her kadın 10 sene kadar gençleşebilir.

Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ

Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

İYİMSER LE KÖTÜMSER

İyimserle Kötümser: Gazete Okuyor!